

ikke. Den Ret har enhver Folkethingemand her i Salen.

G. Winther: Naar han ikke kan sige os, at vi saae Mænd, der ville virke i en Retning, som vi maatte kunne finde taalelig, saa troer jeg ikke, at vi med Oprigtighed kunne slutte os til ham, og det er derom, han selv har ytret sig maaskee endogsaa mere end tvivlsomt.

Der er dernæst et andet Hensyn, som opfylder mig med megen Tvivl, og det er Hensynet til den Stilling, hvori vi for nærværende Dieblik bestude os til Udlandet. Det er maaskee meget vanskeligt at vide, om ikke en Ministerforandring i dette Dieblik kunde have en uheldig Indflydelse paa den Stilling, vi i saa Henseende indtage. Det er vistnok ikke en let, holdbar Stilling, vi indtage, og det kunde være, at der i de nuværende Ministers Personligheder fandtes visse Garantier for Udlandet, som gjorde, at det mere stolede paa, at den neutrale Stilling vilde blive tagtaget fra Danmarks Side med Oprigtighed, hvis de vedbleve at staa ved Roret, end hvis de omkiftedes med andre, navnlig, hvis disse andre vare Saadanne, som i Fortiden vare stemplede som Mænd, der havde kæmpet for skandinaviske Ideer. Men, dersom det er en vigtig Sag for os at sikke os vor neutrale Stilling, saa troer jeg ogsaa, at det er med megen Betænkelse man maa indlade sig paa et Strid, der muligvis kunde sjerne de Mænd, som havde fastet os denne Stilling.

Jeg har hørt den ærede Forslagsstiller for ikke ret længe siden her udtale, at vi ret godt kunde finde os i den Tilstand, hvori vi vare, at det ikke havde nogen sær Hast med at foretage Forandringer i Grundloven, og at vi skulde gøre Modstand ved at sidde stille. Jeg vil nu tillade mig at spørge den ærede Rigsdagsmand, om det da ikke efter hans Anskuelse skulde synes muligt at udsætte dette Afgjørelsens Dieblik noget længere, indtil det havde vlist sig, hvad der kom ud af de truende Begivenheder, som nu foregaae rundt omkring os. Det har forundret mig at høre den ærede Rigsdagsmand sige, at vi kunde forholde os rolige og finde os i den Tilstand, hvori Tingene nu vare, da jeg tillige seer, at han har

fremsthyndet det, som nu ligger for, og at han har fremsthyndet Afgjørelsens Dieblik. Det forekommer mig, at han dert staaer i en vis Selvsmodsigelse, og, saalænge jeg ikke seer den opløst, er jeg i Tvivl, om jeg tør følge ham eller ikke.

Han har dernæst omtalt en vis Holdning hos det nærværende Ministerium som Noget, der maatte gøre, at vi fattede Mistillid til det; han har i den Henseende fremskrevet, at Ministeriet til forskellige Tider har stillet Forslag, som det har frafaldet, og at det har bevirket Lovbestemmelser, som det omtaler som saadanne, der kunde frafaldes. Jeg for min Part seer deri ikke Noget, som kunde give Rigsdagen Anledning til Mistillid til dette Ministerium, thi det har netop fraveget det, som vi fandt mishageligt, det er netop veget tilbage, kan jeg sige, fordi vi have tilkjendegivet vort Mishag med, at det var kommet frem med disse Forslag. Det vilde efter min Mening være en Besynderlighed af os, om vi vilde nære Mistillid til Ministeriet, fordi det rettede sig efter vor Mening.

Det er fremdeles med stor Bestemthed blevet ytret, at Ministeriet skulde have udtalt, at det kunde gøre Forandringer i den bestaaende Grundlov, uden at Rigsdagen fik nogen Medvirkning. Jeg skal i saa Henseende henholde mig til, hvad der er blevet anført af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), idet jeg ganske deler hans Opfattelse af Ministeriets Stilling, efterat det har optaget det Forslag, som han har fremsført her i Thinget.

Jeg for min Part kan dog ikke, uagtet alle mine Betænkelse, stemme imod denne Adresse (Hør! Hør!) — derved har jeg naturligvis ikke sagt, at jeg kan stemme for den — men jeg ønskede at kunne stemme for den, dersom disse Tvivl kunde løses for mig, og jeg er overbevist om, at jeg ikke er den Æneste her i Forsamlingen, som nærer disse Tvivl. Jeg troer derfor, at selv om den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Forslaget, ringeagter mig og alle de Rigsdagsmænd, som voxe at fremtræde imod ham, vilde han dog gøre vel i, hvis han forventer sig en fuldkommen Tilslutning, naar Sagen er gaaet igennem da